

тя бѣше на възрасть много остарѣла, и живѣла бѣ съ мъжа си седмь години отъ дѣв-
 57 сиво-то си; И тя бѣше вдовица като на осмдесеть и четири години, която не ся отдалечаваше отъ храмъ-тъ, дѣто ^юнощя и
 58 деня служаше *Богу* въ постъ и молитвѣ. И тя като пристѣпи въ исто-то врѣме, сла-
 вослѣвяше Бога, и говоряше за него ^юна всички които ожидахъ искупленіе-то въ Іе-
 59 русалимъ. И като свършихъ всичко споредъ законъ-тъ Господень, върняхъ ся въ Гали-
 40 лейъ, въ градъ-тъ си Назаретъ. ^юА дѣте-то растяше и укрѣпяваше ся духомъ, и ся изпълняше съ мудрость; и благодать Божія бѣ на него.

41 И ^юходяхъ родители-тъ му всякъ годи-
 нѣ въ Іерусалимъ за празникъ-тъ на па-
 42 сха-тъ. И когато станъ той на дванадесеть години, като възлѣзохъ по обычаю
 43 въ Іерусалимъ за празникъ-тъ, и като ис-
 карахъ дни-тъ *на празникъ-тъ*, и ся вра-
 щахъ, дѣте-то Исусъ остана *назадъ* въ Іерусалимъ; и не усѣти Іосифъ и майка му.
 44 И понеже мисляхъ да е съ дружина-та, изминяхъ единъ день пѣтъ, и търсахъ го
 45 между роднины-тъ и познаницы-тъ *си*; И като го не намѣрихъ, върняхъ ся въ Іе-
 46 русалимъ да го търсятъ: И слѣдъ три дни намѣрихъ го въ храмъ-тъ сѣднѣлъ между
 47 учителя-тъ, та гы слушае и попытува-
 ше гы. И всички които го чувахъ ^юудивя-
 вахъ ся на разумъ-тъ и на отговори-тъ му.
 48 И като го видѣхъ, смаяхъ ся: и рече му майка му: Сыно, що ны стори така? Ето
 49 баща ти и азъ много оскърбени тя тър-
 сихмы. И рече имъ: Защо да мя търсите?
 не знаете ли че ^ютрѣба да съмъ въ това кое-

^ю Дѣян. 26; 7.
1 Тим. 5; 5.

^ю Марк. 15; 45.
Ст. 25. Гл. 24; 21.

^ю Гл. 1; 80.
Ст. 52.

^ю Исх. 25; 15,
17. 54; 25.
Втор. 46; 1,
46.

^юж Мат. 7; 28.
Марк. 4; 22.
Гл. 4; 22,
52. Іоан. 7;
45, 46.

^ю Іоан. 2; 16.